

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (FP):

Det, der bringer mig herop, er sådan set noget af det, hr. Ole Stavad sagde.

Fremskridtspartiet kan da også tilslutte sig, at det er et flot stykke arbejde, der er lavet i Indenrigsministeriet, med alle de mange fine skemaer. Men det er jo slet ikke det, denne sag drejer sig om. Det drejer sig om substansen i det, Folketinget er ved at vedtage. Dér slog det mig lidt, at hr. Ole Stavad uden at nævne navn bruger en borgmester, der har været i deputation i Kommunaludvalget. Han skulle afgive 100.000 kr., og det var ifølge borgmesteren så og så forfærdeligt.

Det kan jeg godt være enig med hr. Ole Stavad i, men hvorfor gik hr. Ole Stavad så ikke et skridt videre og fortalte om de mange borgmestre, også socialdemokratiske borgmestre, masser af socialdemokratiske borgmestre, der kunne fremlægge eksempel på eksempel på denne lovs – undskyld jeg siger det – meget, meget uheldige virkninger?

For hvad er det, der er tale om? Det er også det, der fremgår af den debat, vi havde ved første behandling. Det er jo rent ud sagt, at en lang række danske kommuner, som har drevet en fornuftig økonomisk politik gennem mange år, nu ganske enkelt skal af med nogle penge til kommuner, der mere eller mindre om ikke har levet i en ødsel politik så i hvert fald levet i en lidt letsindig politik.

Lad os tage Københavns Kommune. Jeg ved ikke, hvor mange hundrede millioner kroner det er, de får overført ved den her ordning. Det er alle disse ting, det drejer sig om, og jeg var skuffet over i Kommunaludvalget, at alt, hvad der fremkom, ikke gjorde en gnist indtryk på én eneste af de socialdemokratiske repræsentanter i udvalget.

Nu kommer vi til KL's landsmøde her i næste uge, og så er jeg spændt på at se, hvad der sker deroppe. Jeg tror i hvert fald, regeringen skal regne med, specielt de socialdemokratiske ministre, at de får tørt på ved den lejlighed.

Så vil jeg godt spørge hr. Ole Stavad: Så vidt jeg husker, var hr. Ole Stavad skatteminister, da vi fik den nye skattereform. Den lagde jo op til, at de statslige skatter skal gå ned over en 3-4-års-periode frem til 1998. Det skal man ikke have utak for at de gør. Men hvad er vi på vej ud i nu? En lang række danske kommuner må forhøje skatterne på grund af det, regeringen er i gang med at lave, og så sker der det, at fru

Jensen eller hr. Nødgaard, der modtager sit skattekort, stadig væk skal døje med den samme trækprocent eller måske endda et lille nøk mere på grund af det, man laver her.

Forstå det ret. Det er svært for befolkningen at forstå, hvad det er, man laver herinde, når man får tudet ørerne fulde om, at nu skal de personlige skatter sættes ned, og så går vi faktisk den stik modsatte vej.

Talte jeg i for lang tid? Nå, undskyld.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Jeg vil godt rose Venstre, De Konservative og Fremskridtspartiet for klarheden i betækningsbidraget.

Jeg synes, det er rart at notere, fordi det er jo dér, vandene skiller i dansk politik, at man har den opfattelse af de sociale kriterier, som tilfældet er; det viser jo, at retningen, den politiske hovedretning, er rigtig i det, der er lavet. Men jeg synes, at det er en ret fantastisk tankegang, at selv med den øgede vægtning, der er i de sociale kriterier, er det jo stadig kolossalt dyrt at være en kommune med sociale problemer.

Noget af det, der gjorde indtryk på mig, da vi havde besøg af deputationerne i Folketingets Socialudvalg, var de borgmestre, som kommer fra kommuner, der stort set er kendetegnet ved ikke at have sociale problemer, ikke alle dem, der kom, men nogle af dem, der kom. De tillader sig, synes jeg, den flothed at sige til en kommune som København, hvor det er en kendsgerning, at 60 pct. af befolkningen er på overførselsindkomst, at hvis de bare lyttede lidt til en kommune i Jylland med 9.000 indbyggere og strammede administrationen op, så kunne Københavns problemer nok klares. Altså magen til proportionsforvrængning skal man da vist nok lede længe efter; det tror jeg egentlig også de fornemmede, da vi fik diskussionen i deputationerne.

Jeg vil så sige om deputationer i øvrigt, at der skete jo mange spændende ting; der var vel også nogle, der steg på, da diligenen nu alligevel skulle køre.

Noget af det, jeg fandt interessant, var, at en borgmester fra Vejle Amt – og jeg kender det område sådan rimelig godt – var kommet, ikke fordi han ikke fik penge ud af det fra en landkommune, men han synes egentlig, han havde fortjent at få lidt flere. Jeg kan så se af den efterfølgende lokale debat, at de resterende byrødder har undret sig noget over, at han tog med